

**การส่งเสริมภาวะผู้นำสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ตามการรับรู้ของบุคลากรอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
Leadership Promotion for Higher Vocational Certificate students as
Perceived by the Vocational Personnel of Chiangmai Province**

สุจินต์ วังใหม่^{1*}, สายฝน แสนใจพรหม² และสำเนา หมั่นแจ่ม³

(Sujin Wungmai^{1*}, Saiphon Sanjaiprom^{2*} and Samnao Muenjaem³)

^{1*,2,3}บริหารการศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

อีเมลผู้แต่งหลัก : swungmai03@gmail.com เบอร์โทร : 08 6732 8712

วันที่รับบทความ 20 พฤษภาคม 2564

Received: May. 20, 2021

วันที่รับแก้ไขบทความ 21 กันยายน 2564

Revised: Sep. 21, 2021

วันที่ตอบรับบทความ 23 กันยายน 2564

Accepted: Sep. 23, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตามการรับรู้ของบุคลากรอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่และเปรียบเทียบระหว่างระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพที่มี ตำแหน่ง คุณวุฒิและประสบการณ์ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกัน จากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครูอาชีวศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จำนวน 175 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามประเมินค่า 5 ระดับ ตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคที่ระดับความเชื่อมั่น 0.86 ทั้งฉบับ

ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตามการรับรู้ของบุคลากรอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า ด้านทักษะอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความรู้อยู่ในระดับมากด้านผลลัพธ์การประยุกต์ใช้ระดับมาก และด้านคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง และผลการเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมภาวะผู้นำของผู้บริหารและครูที่มีคุณวุฒิ และประสบการณ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ระดับการส่งเสริมภาวะผู้นำที่มีตำแหน่ง ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และครู มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพ; การส่งเสริมภาวะผู้นำ; ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

Abstract

The objectives of this research were to study the condition of management to promote professional leadership for students at the Diploma level (Diploma) according to perceptions of administrators and vocational teachers in Chiang Mai Province and to compare between levels of professional leadership promotion. between occupation, position, qualifications and experience of the respondents The study was conducted from a sample group of administrators and vocational teachers in Chiang Mai Province.

The sample size was determined using the tables of 175 Krejcie and Morgan (Krejcie and Morgan). The instrument used in the research was 5 level assessment questionnaires. Quality checked by 5 experts. Content validity was determined. (Content Validity) was between 0.80-1.00 confidence of the questionnaire. (Reliability) from a sample of 30 people, got the Cronbach Alpha Coefficient at 0.86 confidence level for the whole copy.

The results showed that the level of professional leadership promotion for students at the Diploma level as perceived by administrators and vocational education teachers in Chiang Mai Province as a whole was at a high level. When considering each aspect, it was found that Skills were at the highest level, knowledge was at high level, application outcomes were at high level, and morality was at moderate level and the comparison of the level of leadership promotion of qualified administrators and teachers and experience was not statistically different at the .05 level. The level of leadership promotion of administrators and teachers with different positions There was a statistically significant difference at the .05 level.

Keywords: professional leadership; leadership promotion; Diploma program

บทนำ

การพัฒนาคุณภาพของคนเพื่อให้คนพัฒนางาน ซึ่งการพัฒนางานองค์กรต่าง ๆ จำเป็นต้องพัฒนาคนในองค์กรเป็นสำคัญ (มสารัตน์ ฤกษ์ศานติวงศ์, 2561) ดังนั้นหากต้องการให้องค์กรมีการพัฒนา ปัจจัยสำคัญคือต้องเริ่มพัฒนาจากคน และจากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกปัจจุบัน ทำให้ตลาดแรงงานในประเทศมีเป้าหมายเกี่ยวกับช่างฝีมือที่แตกต่างไป โดยฝีมือก็คือส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน แต่ส่วนประกอบอื่น เช่น ความรู้ในงานอาชีพ ทักษะวิชาชีพที่เหมาะสม คุณธรรมจริยธรรม เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน (ณัฐ ประสิทธิ์เตสัง, 2559) ซึ่งความคุณสมบัติดังกล่าวคือ คุณสมบัติของภาวะผู้นำ การพัฒนาภาวะผู้นำให้กับนักศึกษาตั้งแต่ในสถานศึกษา โดยให้ความรู้ ส่งเสริมการเป็นผู้นำ มีทักษะการเป็นผู้นำ ส่งผลต่อการปฏิบัติงานและคุณภาพของงานได้เป็นอย่างดี (ศิวันันท์ ศิวพิทักษ์, 2560) โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการคิด การสรุปผลการปฏิบัติงาน ซึ่งในส่วนนี้นักศึกษาอาชีวศึกษายังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการรายงานผลงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งหากการปฏิบัติงานมีการสรุปผลอย่างต่อเนื่องจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและองค์กรได้ในอนาคตต่อไป (จินตนา ถ้ำแก้ว, 2559) โดยมีการพัฒนาต่อยอดผลของความสำเร็จ และเก็บข้อมูลความผิดพลาดเพื่อการปรับปรุง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงได้นำเสนอ การปฏิรูปการศึกษาในปี พ.ศ.2552-2562 เพื่อกำหนดมาตรฐานการผลิตกำลังคนให้ได้สมรรถนะตามที่ต้องการ โดยประกาศเป็น กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2562 โดยคุณภาพทุกระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษาประเภทวิชาและสาขาวิชาต้องครอบคลุม 4 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ดังนั้นปฏิบัติตามนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพจึงขึ้นอยู่กับภูมิปัญญา และแนวปฏิบัติที่สร้างสรรค์ของผู้บริหารแต่ละสถานศึกษา (สำเนา หมั่นแจ่ม, 2555) ผสมกับความ

ร่วมมือของครูผู้สอน ที่ตอบสนองต่อนโยบายและความจำเป็นในการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าครูผู้สอนที่ดีจะส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา (สายฝน แสนใจพรหม, 2561) ครูรุ่นใหม่จึงต้องมีหน้าที่ออกแบบแผนการสอน บริหารจัดการชั้นเรียน วิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนตามยุคปัจจุบัน (สุดสาย ศรีศักดิ์, 2561) การพัฒนานักศึกษาด้านวิชาชีพเพื่อให้มีภาวะความเป็นผู้นำที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มทักษะภาวะผู้นำให้สามารถเป็นผู้นำด้านวิชาชีพตามเป้าหมายของหลักสูตรและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิที่กำหนดไว้ เพื่อยกระดับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจให้มั่นคงได้ในอนาคต (ไกรลาศ ดอนชัย, 2556) ประยุกต์ใช้ความรู้ นำมาบริหารจัดการตนเอง เป็นการสร้างตนเองให้มีสติปัญญาเพื่อสร้างชาติและเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งกว่าทรัพยากรวัตถุหรือแร่ธาตุใด ๆ (จำเริญรัตน์ จิตต์จิรจรรย์, 2562)

เพื่อสนองต่อนโยบายการจัดการศึกษาจัดการเรียนการสอนและสามารถพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานจำเป็นที่ต้องศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาและปัจจัยที่ส่งผลถึงการดำเนินการตามนโยบายที่มีตัวแปรเกี่ยวกับ ตำแหน่ง คุณวุฒิ และประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน ส่งผลถึงการส่งเสริมระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพให้กับนักศึกษาในระดับใด ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตามการรับรู้ของบุคลากรอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีตำแหน่ง คุณวุฒิ และประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน

วัตถุประสงค์

- 1 เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตามการรับรู้ของบุคลากรอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
- 2 เพื่อเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตามการรับรู้ของบุคลากรอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีตำแหน่ง คุณวุฒิ และประสบการณ์ในการทำงาน ที่ต่างกัน

ขอบเขต

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาที่มุ่งศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตามการรับรู้ของผู้บริหารและครู ครอบคลุมเนื้อหา 4 ด้าน ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารวิทยาลัยและครู ที่สอนอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดเชียงใหม่ 8 แห่ง รวมจำนวน 307 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่บุคลากรอาชีวศึกษาที่ประกอบด้วย ผู้บริหารวิทยาลัยและครูที่สอนอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 175 คน จากสถานศึกษาที่สอนอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 8 แห่ง การได้มาซึ่งกลุ่มจำนวนตัวอย่างผู้วิจัยใช้วิธีเปิดตารางของ เครจซี่และมอร์แกน

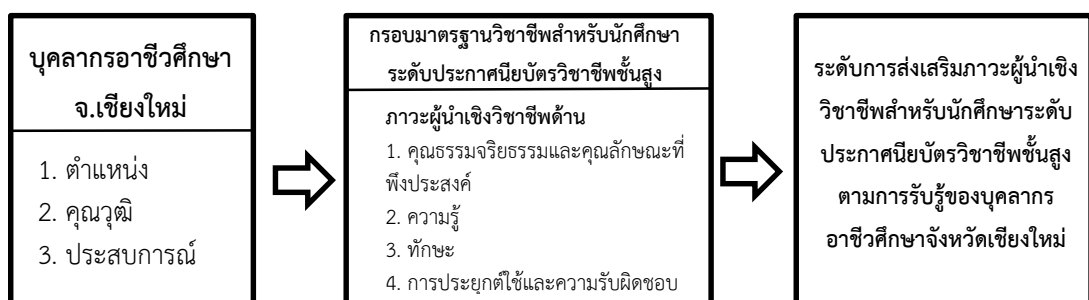
ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ ตำแหน่ง คุณวุฒิ และประสบการณ์ในการทำงาน ที่ส่งผลถึงระดับการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพให้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตามการรับรู้ของบุคลากรอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ครอบคลุมเนื้อหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ

กรอบแนวคิด

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารโดยเฉพาะเอกสารที่เป็น เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2562 ซึ่งผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์ หรือบูรณาการจัดทำเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยและระเบียบวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาระดับการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพนำมาเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพกับตัวแปร ที่มีตำแหน่ง คุณวุฒิ และประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกัน ที่แตกต่างกัน มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ บุคลากรอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ที่มีตำแหน่งเป็น ผู้บริหารและครูอาชีวศึกษาที่สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดเชียงใหม่ 8 แห่ง รวมจำนวน 307 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ที่มีตำแหน่งเป็น ผู้บริหารและครูอาชีวศึกษาที่สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 8 แห่ง โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เครจซี่และมอร์แกน จำนวน 175 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามประเมินค่า 5 ระดับ แบ่งเครื่องมือออกเป็น 3 ตอนคือ 1. ข้อมูลเบื้องต้น 2. ระดับการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพ และ 3. แบบสอบถามปลายเปิด

การหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00

การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ณ วิทยาลัยเทคนิคลำพูน คำนวณความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก โดยค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์พัฒนาเป็นแบบสอบถามออนไลน์ เพื่อใช้สำหรับเก็บข้อมูลจากบุคลากรอาชีวศึกษาที่มีตำแหน่งเป็น ผู้บริหารและครูอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 8 แห่งประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่, วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง, วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่, วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงใหม่, วิทยาลัยสารพัดช่างเชียงใหม่, วิทยาลัยการอาชีพฝาง, วิทยาลัยการอาชีพจอมทอง และวิทยาลัยเทคนิคสารภี จากผู้บริหารและครูในแต่ละสถานศึกษาและติดตามสอบถามถึงผลการตอบแบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่กำหนด

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากเครื่องมือวิจัยโดย วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ข้อมูลเบื้องต้น ใช้สถิติร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิธี One-Way ANOVA และทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัย

จากการวิจัย เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตามการรับรู้ของบุคลากรอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ได้ผลวิจัยดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
1.1 ครูผู้สอน	161	92.00
1.2 รองผู้อำนวยการ	9	5.10
1.3 ผู้อำนวยการ	5	2.90
2. อายุ		
2.1 น้อยกว่า 30 ปี	15	8.60
2.2 ระหว่าง 30-40 ปี	32	18.30
2.3 ระหว่าง 41-50 ปี	70	40.00
2.4 ระหว่าง 51-60 ปี	58	33.10

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
3. ประสบการณ์ทำงาน		
3.1 น้อยกว่า 5 ปี	31	17.70
3.2 ระหว่าง 6-10 ปี	7	4.00
3.3 ระหว่าง 11-15 ปี	45	25.70
3.4 ระหว่าง 16-20 ปี	13	7.40
3.5 มากกว่า 20 ปี	79	45.10
4. ตำแหน่งทางวิชาการ		
4.1 ชำนาญการ	86	49.10
4.2 ชำนาญการพิเศษ	67	38.30
4.3 เชี่ยวชาญ	1	0.60
4.4 ครูผู้ช่วย	21	12.00
5. วุฒิการศึกษา		
5.1 ปริญญาตรี	29	16.60
5.2 ปริญญาโท	145	82.90
5.3 ปริญญาเอก	1	0.60
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	175	

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งครู ตอบแบบสอบถามมากที่สุด (ร้อยละ 92.00) ช่วงอายุผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดอยู่ระหว่าง 41 - 50 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี ตำแหน่งทางวิชาการที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือตำแหน่ง ชำนาญการ และวุฒิการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือวุฒิ ปริญญาโท

ตารางที่ 2 แสดงระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาตามการรับรู้ของของบุคลากรอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
1. ด้านคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์			
1.1 การส่งเสริมให้นักศึกษารับผิดชอบต่อหน้าที่	4.17	0.54	มาก
1.2 การส่งเสริมให้นักศึกษามีความตรงต่อเวลา	2.92	0.99	ปานกลาง
1.3 การส่งเสริมให้นักศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบ	3.17	0.53	ปานกลาง
1.4 การส่งเสริมให้นักศึกษามีจริยธรรมในการประกอบอาชีพ	3.57	0.66	มาก
1.5 การส่งเสริมให้นักศึกษารับผิดชอบงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	3.60	0.82	มาก
1.6 การส่งเสริมให้นักศึกษารายงานผลการปฏิบัติงาน	4.18	0.74	มาก
1.7 การส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมตัดสินใจแก้ปัญหาในงาน	3.15	0.92	ปานกลาง
1.8 การส่งเสริมให้นักศึกษากำกับดูแลควบคุมการทำงาน	3.55	1.27	มาก
1.9 การส่งเสริมให้นักศึกษาปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง	3.46	1.12	ปานกลาง

ตารางที่ 2 แสดงระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาตามการรับรู้ของบุคลากรอาชีวศึกษา
จังหวัดเชียงใหม่ (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
1.10 การส่งเสริมให้นักศึกษามีบทบาทความเป็นผู้นำ	2.69	0.87	ปานกลาง
1.11 การส่งเสริมให้นักศึกษารายงานผลการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างต่อเนื่อง	2.82	0.60	ปานกลาง
รวม	3.44	0.26	ปานกลาง
2. ด้านความรู้			
2.1 ส่งเสริมให้นักศึกษารู้กฎเกณฑ์การปฏิบัติงานในอาชีพประจำวัน	4.40	0.49	มาก
2.2 ส่งเสริมให้นักศึกษารู้ข้อเท็จจริงในการแก้ปัญหาในการทำงาน	4.15	0.36	มาก
2.3 ส่งเสริมให้นักศึกษาเชื่อมโยงการปฏิบัติงานและการวิเคราะห์ตัดสินใจในการทำงาน	3.93	0.41	มาก
2.4 ส่งเสริมให้นักศึกษาใช้ความรู้ในการปรับปรุงคุณภาพของงานให้ดีขึ้น	4.62	0.51	มากที่สุด
2.5 ส่งเสริมให้นักศึกษานำทฤษฎีที่ซับซ้อนมาใช้ในการพัฒนาผลผลิตในการทำงานให้ดีขึ้น	3.83	0.46	มาก
รวม	4.19	0.22	มาก
3. ด้านทักษะ			
3.1 ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะปฏิบัติงานตามคำสั่งพื้นฐานได้	4.79	0.43	มากที่สุด
3.2 ส่งเสริมให้นักศึกษาทำงานตามขั้นตอนการปฏิบัติที่กำหนดไว้ชัดเจนได้อย่างปลอดภัย	4.69	0.48	มากที่สุด
3.3 ส่งเสริมให้นักศึกษาเลือกใช้เครื่องมือในการปฏิบัติงานได้อย่างปลอดภัย	4.91	0.28	มากที่สุด
3.4 ส่งเสริมให้นักศึกษามีเทคนิคในการทำงานและการควบคุมงานได้	4.13	0.41	มาก
3.5 ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการทำงานคิดวิเคราะห์ข้อมูลวางแผน แก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้	4.07	0.49	มาก
รวม	4.52	0.19	มากที่สุด
4. ด้านผลลัพธ์การประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ			
4.1 ส่งเสริมให้นักศึกษาปฏิบัติงานในขอบเขตที่ชัดเจนภายใต้ผู้ควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด	4.68	0.47	มากที่สุด
4.2 ส่งเสริมให้นักศึกษาทำงานตามขั้นตอนปฏิบัติภายใต้หัวหน้างาน	4.37	0.51	มาก
4.3 ส่งเสริมให้นักศึกษาทำงานโดยปรับเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติตามแผนปฏิบัติงานได้	3.66	0.55	มาก
4.4 ส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถปรับปรุงคุณภาพของชิ้นงานได้อย่างต่อเนื่อง	3.79	0.51	มาก
4.5 ส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.46	0.71	ปานกลาง
รวม	3.99	0.27	มาก
รวมทั้งหมด	3.90	0.15	มาก

จากตารางที่ 2 โดยภาพรวมระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้าน ภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพด้านทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุดและด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้าน ภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพด้านคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ในระดับปานกลาง หากพิจารณาข้อมูลรายข้อ จะเห็นว่า การส่งเสริมให้นักศึกษาเลือกใช้เครื่องมือในการปฏิบัติงานได้อย่างปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดที่ระดับมากที่สุด และการส่งเสริมให้นักศึกษามีบทบาทความเป็นผู้นำมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดระดับปานกลาง

ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูอาชีพศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีตำแหน่งคุณวุฒิ และประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนภาวะผู้นำสำหรับนักศึกษาจำแนกตามตำแหน่ง

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.31	0.15	7.25	0.001*
ภายในกลุ่ม	172	3.65	0.02		
รวม	174				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพจำแนกตามตำแหน่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ ตำแหน่งครู ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ และตำแหน่งผู้อำนวยการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบรายค่าของภาวะผู้นำสำหรับนักศึกษาจำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	(1)	(2)	(3)
(1) ครูผู้สอน	161	3.88	-	0.013*	0.047*
(2) รองผู้อำนวยการ	9	4.03	0.013*	-	0.980
(3) ผู้อำนวยการ	5	4.05	0.047*	0.980	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาเป็นรายตำแหน่งพบว่าระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพ ที่มีตำแหน่ง (1) ครูผู้สอน แตกต่างกับ ตำแหน่ง (2) รองผู้อำนวยการและ (3) ผู้อำนวยการอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนการส่งเสริมภาวะผู้นำจำแนกตามวุฒิการศึกษา

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.00	0.00	0.01	0.997
ภายในกลุ่ม	172	3.96	0.02		
รวม	174				

จากตารางที่ 5 พบว่าระดับการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาจำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายวุฒิการศึกษาพบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

ตารางที่ 6 แสดงผลวิเคราะห์การส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.20	0.05	2.31	0.060
ภายในกลุ่ม	170	3.76	0.02		
รวม	174				

จากตารางที่ 6 พบว่าระดับการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพสำหรับนักศึกษาตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูอาชีพศึกษาจังหวัดเชียงใหม่กับคุณวุฒิ และประสบการณ์ทำงาน ไม่แตกต่างกัน แต่ในส่วนของ ตำแหน่งมีความแตกต่างต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อวิเคราะห์รายคู่พบว่า ตำแหน่งครูมีความคิดเห็นแตกต่างจาก ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สรุปผลการวิจัย

ผู้บริหารและครูอาชีพศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ รับรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพในภาพรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ การส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านผลลัพธ์การประยุกต์ใช้ และด้านคุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1 ผลการวิเคราะห์รายข้อย่อยการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพ พบว่า

การส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพด้านคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า การส่งเสริมให้นักศึกษารับผิดชอบงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมีระดับการส่งเสริมสูงที่สุดที่ระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมให้นักศึกษารับผิดชอบต่อหน้าที่ และประเด็นที่น้อยที่สุดคือ การส่งเสริมให้นักศึกษามีบทบาทความเป็นผู้นำ การส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพด้านความรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า การส่งเสริมให้นักศึกษาใช้ความรู้ในการปรับปรุงคุณภาพของงานให้ดีขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การส่งเสริมให้นักศึกษารู้กฎเกณฑ์การปฏิบัติงานในอาชีพประจำวัน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในด้านนี้คือ การส่งเสริมให้นักศึกษานำทฤษฎีที่ซับซ้อนมาใช้ในการพัฒนาผลผลิตในการทำงาน การส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพด้านทักษะ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า การส่งเสริมให้นักศึกษาเลือกใช้เครื่องมือในการปฏิบัติงานได้ปลอดภัยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะปฏิบัติงานตามคำสั่งพื้นฐานได้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการทำงานคิดวิเคราะห์ข้อมูลวางแผนแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้ การส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพด้านผลลัพธ์การประยุกต์ใช้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า การส่งเสริมให้นักศึกษาปฏิบัติงานในขอบเขตที่ชัดเจนภายใต้ผู้ควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การส่งเสริมให้นักศึกษาทำงานตามขั้นตอนปฏิบัติภายใต้หัวหน้างาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างมีคุณภาพ

2 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ระดับการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพให้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) กับ ตำแหน่ง คุณวุฒิ และประสบการณ์ทำงานได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ระดับการรับรู้การส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพให้กับนักศึกษา เทียบกับตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และครู เมื่อพิจารณาระหว่างกลุ่มพบว่ามีความแตกต่างกัน จึงได้วิเคราะห์รายคู่ พบว่า ตำแหน่งครูมีความเห็นเกี่ยวกับระดับการรับรู้การส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพที่แตกต่างกับ ตำแหน่งผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ ในส่วนของตำแหน่งผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ แต่ในส่วนของการเปรียบเทียบระหว่างระดับการส่งเสริมกับคุณวุฒิและประสบการณ์ทำงาน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

การอภิปรายผลการวิจัย

1. การวิจัยพบว่าระดับภาวะผู้นำสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทั้งหมดเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และระดับภาวะผู้นำด้านคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง ในส่วนของข้อย่อยด้านคุณธรรมจริยธรรมพบว่า การส่งเสริมบทบาทภาวะความเป็นผู้นำอยู่ในระดับต่ำสุด ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นทักษะปฏิบัติเป็นหลักในส่วนของส่งเสริมภาวะผู้นำในอาชีพจึงเป็นเพียงการสอดแทรกและให้ความสำคัญน้อยลงทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับการส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำให้กับนักศึกษาอยู่ในระดับน้อยลงไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรุงรัตน์ พันธุ์สุวรรณ และวีระวัฒน์ อุทัยรัตน์ ในปี พ.ศ.2564 ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการใช้ภาวะผู้นำในการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ได้พบว่า ทักษะภาวะความเป็นผู้นำมีความสำคัญต่อทั้งระบบบริหารสถานศึกษา และการส่งเสริมให้นักศึกษามีภาวะความเป็นผู้นำตามเกณฑ์ โดยความร่วมมือของผู้บริหารและครูเพื่อพัฒนาขีดความสามารถขององค์กร ให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้ได้ตามเกณฑ์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในประเทศ (จรุงรัตน์ พันธุ์สุวรรณ, 2564)

2. จากผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพด้านความรู้อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับมาก ในส่วนของข้อย่อยของภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพด้านความรู้พบว่า การส่งเสริมให้นักศึกษานำทฤษฎีที่ซับซ้อนมาใช้ในการพัฒนาผลผลิตอยู่ในระดับต่ำสุด ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษามีความสามารถในการใช้ความรู้แต่ขาดซึ่งประสบการณ์ในการประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม แต่กระบวนการจัดการศึกษายังขาดซึ่งกิจกรรมการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการปฏิบัติงานที่แตกต่างได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกกาญจน์ จีระศิริเลิศ และคณะ ได้วิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้วิธีฮิวริสติกส์สำหรับแก้ปัญหาการจัดการสมดุลสายการประกอบประเภทที่ 2 กรณีศึกษา : อุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ที่ได้พบว่าผู้ที่ทำงานในสายงานการผลิตที่เป็นผู้เรียนในสายอาชีวศึกษาเป็นส่วนใหญ่ยังขาดซึ่งการประยุกต์ใช้ทฤษฎีที่ได้ศึกษามาแก้ปัญหาที่ซับซ้อนในกระบวนการทำงานอย่างเหมาะสม (กนกกาญจน์ จีระศิริเลิศ, 2562)

3. จากผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพด้านทักษะอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับมากที่สุด ในส่วนของข้อย่อยของภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพด้านทักษะพบว่า การส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการทำงานคิดวิเคราะห์ข้อมูล วางแผน แก้ปัญหาที่ซับซ้อน อยู่ในระดับต่ำสุด ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษามีความสามารถในการใช้ความรู้และปฏิบัติงาน โดยกระบวนการศึกษายังไม่ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนเพื่อการทำงาน การใช้ความรู้และทักษะที่มีอยู่ในการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนได้ดีเท่าที่ควร

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยูภาติ ปณะราช ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมค่ายคณิตศาสตร์ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะความเป็นครู สำหรับนักศึกษาวิชาชีพรูสาขาวิชาคณิตศาสตร์ ที่พบว่า การสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการคิดวิเคราะห์วางแผน เพื่อการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน จะทำให้ปฏิกิริยาตอบสนองต่อการทำงานดียิ่งขึ้น (ยูภาติ ปณะราช, 2558)

4. จากผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพด้านการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยในระดับมาก ในส่วนของข้อย่อยของภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพด้านการประยุกต์ใช้ และความรับผิดชอบพบว่า การส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างมีคุณภาพ อยู่ในระดับต่ำสุด ทั้งนี้เนื่องจากขณะที่นักศึกษาฝึกปฏิบัติในสถานศึกษาได้ฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญเฉพาะด้าน แต่ไม่ได้ฝึกฝนเกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้ไปแก้ปัญหางานที่ซับซ้อนแตกต่างจากที่ฝึก โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีการฝึกเพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ ทักษะ และความสามารถ ที่ตนมีอยู่มาใช้ในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริญา อังตระกูล ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการประมวลความรู้ในการทดลองแม่พิมพ์และแนวทางตัดสินใจการแก้ปัญหางานฉีดพลาสติก ที่พบว่า การส่งเสริมให้มีการพัฒนากระบวนการแก้ปัญหา ตัดสินใจ ในกระบวนการผลิตเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญเพราะเมื่อประสบปัญหาการทำงานต่าง ๆ ในการทำงาน การตัดสินใจที่เด็ดขาด ด้วยข้อมูล และองค์ความรู้ที่ดี จะทำให้สามารถแก้ไขปัญหที่ซับซ้อนได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว (ปริญา อังตระกูล, 2556)

5. จากการเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ในส่วนของคุณวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน แต่ในส่วนของตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ตำแหน่งผู้อำนวยการ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ และตำแหน่งครูผู้สอนอาชีวศึกษามีความแตกต่างกันทั้งนี้เนื่องจากตำแหน่งหน้าที่ที่มีความแตกต่างกัน ความรับผิดชอบที่ต่างกัน และความใกล้ชิดกับนักศึกษาที่ต่างกัน ทำให้การรับรู้ถึงระดับการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพให้กับนักศึกษาแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชรรค์ไชย วดีศิริศักดิ์ และคณะ ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาที่จัดการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดสกลนคร ที่พบว่า หากต้องการบริหารสถานศึกษาเพื่อจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาอย่างมีคุณภาพ จำเป็นต้องให้ความสำคัญเข้าใจกันระหว่าง การบริหารนโยบายของฝ่ายบริหารและการดำเนินงานของครูผู้สอน เพื่อให้มีความคิดเห็นในทางที่สอดคล้องกัน โดยการดำเนินงานจำเป็นต้องอธิบายหลักการ ดังนั้นการประชุมชี้แจงอธิบาย และมอบหมายงานอย่างรัดกุม จะสามารถดำเนินงานร่วมกันได้อย่างสมบูรณ์ (ชรรค์ไชย วดีศิริศักดิ์ และชุติมา มุสิกานนท์, 2562)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ด้านการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพควรมีการพัฒนานักศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ความเป็นผู้นำ, มีความตรงต่อเวลา, การนำทฤษฎีที่ซับซ้อนมาใช้ในการพัฒนาผลผลิตในการทำงาน, การมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ข้อมูลวางแผนแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้, การตัดสินใจแก้ไขปัญหที่ซับซ้อน

ควรมีการพัฒนาแนวทางการบริหารที่เหมาะสมเพื่อดำเนินงานจะมีกระบวนการวิธีการ
วัตถุประสงค์ และเป้าหมายความสำเร็จร่วมกัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาชีพกับนักศึกษาจากสถานประกอบการ และพัฒนา
ส่งเสริมนักศึกษาเกี่ยวกับ คุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เอกสารอ้างอิง

- กนกกาญจน์ จีระศิริเลิศ และคณะ. (2562). การประยุกต์ใช้วิธีวิสติกส์สำหรับแก้ปัญหาการจัดสมดุลสายการ
ประกอบประเภทที่ 2 กรณีศึกษา : อุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป. **วารสารข่ายงานวิศวกรรม
อุตสาหกรรมไทย**. ปีที่ 5. ฉบับที่ 2.
- ไกรลาส ดอนชัย. (2556). **รูปแบบการดำเนินงานศูนย์พัฒนาวิชาชีพเฉพาะทาง**. วิทยานิพนธ์
ปริญญาเอก. สาขาวิจัยและพัฒนาการสอนเทคนิคศึกษา. ภาควิชาครุศาสตร์. คณะครุ
ศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ขรรค์ไชย์ วดีศิริศักดิ์, ชุตินา มุสิกานนท์ และมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น. (2562). การพัฒนากลยุทธ์
การบริหารสถานศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ในสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดสกลนคร. **วารสารมหาจุฬานครธรรมศน์**. ปีที่ 6
ฉบับที่ 3. หน้า 5928-5938.
- จินตนา ถ้ำแก้ว และสุราษฎร์ พรหมจันทร์. (2559). รูปแบบการพัฒนาระบบการจัดการ
วารสารวิชาการเพื่อเผยแพร่บทความวิจัย. **วารสารศึกษาศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. ปีที่ 17 ฉบับที่ 2. 54-69.
- จำเริญรัตน์ จิตต์จิระจรรย์. (2562). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยการบูรณาการหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ. **วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ**. ปีที่ 20. ฉบับที่ 2. 161-171.
- จรุงรัตน์ พันธุ์สุวรรณ, วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์ และมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย. (2564). การใช้ภาวะผู้นำ
ในการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. **วารสารมหาจุฬานครธรรมศน์**. ปีที่ 8. ฉบับที่ 1. หน้า 312-
325.
- ณัฐ ประสิทธิ์เตสัง และดุสิต อุทิศสุนทร. (2559). **ภาวะการณ์มีงานทำของบัณฑิต : เทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2557-2558**. กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 992-1000.
- ปริญญา อังตระกูล. (2556). **การประมวลความรู้ในการทดลองแม่พิมพ์และแนวทางการตัดสินใจการแก้ปัญหา
งานฉีดพลาสติก**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการงานวิศวกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร)
- มสารัตน์ ฤกษ์ศานติวงศ์. (2561). **การพัฒนารูปแบบการสอนงานของหัวหน้างานเพื่อการทำผลงาน
วิชาการสำหรับบุคลากรสายสนับสนุน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก. สาขาวิจัยและพัฒนาการ
สอนเทคนิคศึกษา. คณะครุศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

- ยุภาดี ปณะราช. (2558). การพัฒนากิจกรรมค่ายคณิตศาสตร์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะความเป็นครู
สำหรับนักศึกษาวิชาชีพรูสาขาวิชาคณิตศาสตร์. **วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี**. ปีที่ 2. ฉบับที่ 2.
ศิวะนันท์ ศิวพิทักษ์. (2560). อิทธิพลของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อคุณลักษณะการเป็นองค์การแห่งการ
เรียนรู้ในสถานประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว. **มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต**. ปีที่ 12 ฉบับที่ 2. 57-71.
สำเนา หมิ่นแจ่ม และคณะ. (2555). องค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานบนพื้นที่สูง. **วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่**. ปีที่ 13 ฉบับที่ 2. 52-68.
สายฝน แสนใจพรม และน้ำผึ้ง อินทะเนตร. (2561). รูปแบบการพัฒนามหาบัณฑิตที่เลี้ยงในการ
ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. ปีที่ 20 ฉบับที่ 3. 210-223.
สุดสาย ศรีศักดิ์ และคณะ. (2561). สภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการจำเป็นในการนิเทศ
เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยของครูอาชีวศึกษา. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยฟาร์
อีสเทิร์น**. ปีที่ 12. ฉบับที่ 3. 145-160.